

Բայց... սալին վրա արյուն, տո՛ւզ բեռ-
ցեր են...
Հա՛րս, ճրագդ աստին երկարե.

Հերոս տղաս հուն զարնվա՛ծ է սրտեն,—
Ա՛խ, հարս, ճրագը մարե...

Քաղաքային նոր օդանավակայանի շենքի նախագիծը. Երևան

ԳԵՎՈՐԳ ԷՄԻՆ

Ն Ա Մ Ա Կ Ը

Նամակը եկավ ժամը երեքին,
Նա ժամը մեկին... մեռա՛ծ էր արդեն.
Ինչքա՛ն էր կարոտ նա այդ նամակին,
Իսկ հիմա... ա՛չքն էլ իսկի չթարթեց...

Երբ մարտն ավարտվեց, ու եղավ դադար,
Մի հա՛վք էր ճախրում դիրքերի վրա.—
Մոր նամա՛կն էր այն, որ սրտապատու,
Դիակների մեջ փնտրո՛ւմ էր նրան...

1942

ՆԱԻԻԻ ԶԱՐՅԱՆ

Զ Ա Յ Ն Հ Ա Յ Ր Ե Ն Ա Կ Ա Ն

Այն ձեզ էր հորդորում քերթողահայրը մեծ՝
Խորենացին,
Որ մի ձեռքով բռնեց կերոնն Արևելքի
Եվ մի ձեռքով՝ կերոնն Արևմուտքի,
Եվ լույս արավ դեպի դարերը հին:
Տեսավ նա այն ուղին,
Որով անցել էր բարավանը մեր ամպրո-
պածե՛ծ:
Առասպելի ոսկյա կեղևը նա բացեց,
Գտավ մեր պատմության կորիզը կենսա-
թով
Եվ այն, ինչ հիզակով էր նվաճել Տիգրա-
նը մեծ,
Նա նվաճեց կրկին մագաղաթով:
Այստեղ կանգնե՛ք մի պահ,
Խոնարհվեցե՛ք,
Ինչպես խոտերն են խոնարհվում արշա-
լույսից առաջ:

Արյան մատախտույց
Ելնում է Վարդանի պատկերը սեզ
Եվ աջը մեզ մեկնած՝ կրկին գոչում է.
—Հա՛յ քաջեր, հառա՛ջ...
Այն ժամանակ:
Պարսիկն ուզում էր կլանել մեր սիրտն ու
մեր լեզուն:
Եվ հա՛յ գնդերն քարձրացան ի մարտ.
Ելան ամենքը—պարմաններն արևազուն,
Ելան տիկնալք մեր փափկասուն,
Ելան իշխան, ուսմիկ ու քահանա:
Եվ ահա գնդերն առաջնորդում էր
նա,
Կաղնեքազուկ սպարապետը մեր,
Վարդան Մամիկոնյանը:
Այն ահեղ Ավարայրում
Իրար դիպան երկու զորություններ,
Պարսիկը ուսվածական իր փղերով,